

povinnosti na základě článku 226 ES, předložená dne 28. října 2003, Soudní dvůr (šestý senát), ve složení J.-P. Puissochet, předseda senátu, F. Macken (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 9. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k zajištění souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/44/ES ze dne 6. července 1998 o právní ochraně biotechnologických vynálezů, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 15 této směrnice.*

2) *Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 289, 29.11.2003.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht für ZRS Vídeň ze dne 7. června 2004 ve věci T-Mobile Austria GmbH proti Rakouské republice

Věc C-284/04

(2004/C 262/24)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesgericht für ZRS Vídeň ze dne 7. června 2004 ve věci T-Mobile Austria GmbH proti Rakouské republice, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 1. července 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesgericht für ZRS Vídeň žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Musí být čl. 4 odst. 5 třetí pododstavec ve spojení s přílohou D bodem 1 Šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (dále jen „Šestá směrnice“) vykládán v tom smyslu, že v případě udělení práv na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy podle standardů UMTS/IMT-2000, GSM-DCS-1800 a TETRA (dále jen práva na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy) členským státem za poplatek za používání frekvence jedná o činnost v odvětví telekomunikací?

2) Musí být čl. 4 odst. 5 třetí pododstavec Šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že členský stát, jehož vnitrostátní právo neobsahuje kritérium „zanedbatelné míry“ činnosti uvedené v čl. 4 odst. 5 třetím pododstavci směrnice (pravidlo de minimis) jako podmínku vlastnosti osoby povinné k dani, musí být tedy v každém případě považován

ve vztahu k veškerým činnostem v odvětví telekomunikací nezávisle na tom, zda je míra těchto činností zanedbatelná, za osobu povinnou k dani?

3) Musí být čl. 4 odst. 5 třetí pododstavec Šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že udělení práv na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy členským státem za poplatek za používání frekvence v celkové výši 831.595.241,10 EUR (UMTS/IMT 2000), resp. 98.108.326 EUR (kanály DCS-1800), resp. 4.832.743,47 EUR (TETRA) musí být posuzováno jako činnost v zanedbatelné míře, a členský stát se tedy ve vztahu k této činnosti považuje za osobu povinnou k dani?

4) Musí být čl. 4 odst. 5 druhý pododstavec Šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že by vedlo k výraznému narušení hospodářské soutěže, kdyby členský stát při udělení práv na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy za poplatek v celkové výši 831.595.241,10 EUR (UMTS/IMT 2000), resp. 98.108.326 EUR (kanály DCS-1800), resp. 4.832.743,47 EUR (TETRA) nepodrobil tyto poplatky dani z obratu a soukromí poskytovatelé těchto frekvencí museli tuto činnost podrobit dani z obratu?

5) Musí být čl. 4 odst. 5 první pododstavec Šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že činnost členského státu, který uděluje práva na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy podnikatelům v odvětví mobilních radiokomunikací tím způsobem, že nejprve v aukčním řízení zjistí nejvyšší nabídku za poplatek za používání frekvence a poté přidělí frekvence osobě nabízející nejvíce, není prováděna v rámci veřejné správy, a členský stát se tedy ve vztahu k této činnosti považuje za osobu povinnou k dani, a to nezávisle na právním charakteru aktu, na jehož základě k přidělení došlo, podle vnitrostátního práva členského státu?

6) Musí být čl. 4 odst. 2 Šesté směrnice vykládán v tom smyslu, že udělení práv na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy členským státem popsané v páté otázce musí být posuzováno jako hospodářská činnost, a tím se členský stát ve vztahu k této činnosti považuje za osobu povinnou k dani?

7) Musí být Šestá směrnice vykládána v tom smyslu, že se v případě stanovených poplatků za používání frekvence za udělení práv na používání rádiových frekvencí pro mobilní radiokomunikační systémy jedná o hrubé poplatky (které v sobě již zahrnují daň z přidané hodnoty), nebo o čisté poplatky (k nimž ještě může být připočtena daň z přidané hodnoty)?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.